

Lời nhắn nhủ của Đức Thầy Từ Minh Đạt cho các pháp hữu không là Y Bác Sĩ khi phổ biến các phương pháp trị liệu, y học

Đại Hùng Linh Điện, ngày 21 tháng 4 năm 2005.

Các vị huynh trưởng và các pháp hữu thân mến;

Là người tu học, tu dưỡng đạo đức thì ai cũng có lòng thương yêu đệ tử, đồng đạo của mình và có tình thương yêu chúng sanh, xem chúng sanh là người trong gia đình của mình vậy.

Tùy khả năng riêng của mỗi người để góp một phần nào giúp cho các pháp hữu được kiện toàn trong đời sống xã hội và tâm linh, giúp cho chúng sanh phần nào hiểu biết thêm về lý đạo, về đạo đức trong cuộc sống: “Bên cạnh sự mua bán ở ngoài đời, còn có sự Cho trong căn nhà Đạo, bên cạnh sự trao đổi của đời người thường tình, còn lòng người và tình thương giữa con người đối với con người”. Với tình thương này, chúng ta không cần người theo ta để tu học, mà để lưu truyền lại trong dân gian cái tình người bình thường nhất nhưng là cao đẹp nhất mà xã hội vật chất ngày nay đã từng ngày, từng bước đánh mất nó.

Dẫu vậy, cũng đừng để tình thương của mình dành cho chúng sanh bị hạn chế bởi những tâm phàm ích kỷ, nhỏ nhen bằng cách: Cần thận trọng hành sử và nên để cho mọi người tự giác.

Qua những công thức trị liệu mà Thầy đã phổ biến cho mọi người, là những công thức được Bộ Y Tế của nhiều nước chấp nhận nhưng sự phát hành rộng trên thế giới thì sẽ không có sự đồng bộ và thỏa mãn được hết yêu cầu của các nước. Như về liều lượng, có nước chấp nhận liều lượng này nhưng cũng có nước dựa theo tiêu chuẩn khác. Tuy vậy, Thầy không đi ra ngoài những phương thức căn bản về Y Tế.

Bên cạnh đó, với tinh thần đạo, với tình thương đồng nghĩa là sự ban rải cho người, mỗi khi ta thấy một cái gì hay, một cái gì tốt, chúng ta thường có thói quen là cho nhau biết, cho người biết,.. Đó là đức tính tốt nhưng sẽ có hại nếu chúng ta không cẩn thận. Vì vậy, phải để tự người lựa chọn, tự người quyết định và để tự con người tự làm, tự tay họ điều chế. Đừng vì sự rộng lượng quá độ, nóng lòng nhất thời bởi một hoàn cảnh nào diễn ra trước mắt mà lôi ta vào sai trái như chế gièm cho người một liều thuốc, ra tay ngừa và trị bệnh trực tiếp lên người bệnh trong khi ta không là Y Sĩ, hoặc rút gièm cho người một ly nước trong hoàn cảnh họ có thể tự làm được, gia đình họ tự có thể làm được...

Hành sử không cẩn thận sẽ khiến cho những ai mê tín, thiếu học, thiếu văn hóa và luôn manh tâm tìm sự sơ hở để hại đạo, rồi chụp lấy cơ hội đó và cho rằng

các huynh trưởng, các pháp hữu đang làm “bùa mê”, thuốc “lú” cho chúng sanh mà gây hại đến các vị và pháp đạo.

Đó là chưa kể trong cuộc đời người, nhất là cuộc đời của những người bất định, bất tịnh và bất hạnh thì thường xảy ra rủi ro. Khi cần việc thì người ta sẽ lạy các vị nhưng khi xong việc hoặc những rủi ro khác lỡ xảy ra thì người ta sẽ tìm cách hại các vị, cho dù những rủi ro đó không dính dáng gì đến các vị, cho dù những rủi ro đó chỉ nằm trong phạm vi khoa học bình thường và các vị là những nhà khoa học đứng đắn.

Vì vậy, các pháp hữu cũng cần nên cẩn trọng khi loan truyền 1 bài thuốc, dù đó là kinh nghiệm gia truyền quý báu của mình, của gia đình, giòng họ của mình hay đó là kinh nghiệm trị liệu lâm sàng của mình.

Phải xem cho kỹ, phải luôn hợp pháp, dù là thuốc thần kỳ đến đâu đi chăng nữa thì phải xem Bộ Y Tế nơi đó có chấp nhận không và nhất là phải để cho người tự giác, tự quyết định trong việc giúp lấy bản thân của chính họ. Các vị là ánh sáng, các vị là người dẫn đường nhưng các vị không phải là người lôi kéo.

Phải tự bảo vệ mình để chúng sanh có cơ hội học tập đạo đức, đức hạnh của mình trên cả một quãng đường dài.

Chúc tất cả thành công, chúc tất cả được mọi sự tốt đẹp.

Thầy,
Từ Minh Đạt.